

**Materiał porównawczy
do projektu ustawy**

o zmianie ustawy o opłatach w sprawach karnych

(druk nr 1266 S)

USTAWA z dnia 23 czerwca 1973 r. O OPŁATACH W SPRAWACH KARNYCH (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223, z 1995 r. Nr 89, poz. 443 oraz z 2003 r. Nr 229, poz. 2272)

USTAWA

z dnia 23 czerwca 1973 r.

[o opłatach w sprawach karnych.]

<o opłatach oraz należnościach świadków, biegłych i stron w sprawach karnych>

Art. 20.

1. Prawo do ściągnięcia zasądzonych opłat przedawnia się z upływem 3 lat od dnia, w którym należało je uiścić.
2. Prawo strony do żądania zwrotu opłaty przedawnia się z upływem 3 lat od dnia powstania tego prawa.

<Art. 20a.

1. Świadkowi przysługuje zwrot kosztów podróży z miejsca jego zamieszkania do miejsca wykonywania czynności postępowania na wezwanie sądu oraz kosztów noclegu i utrzymania w miejscu przesłuchania.
2. Zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, dokonuje się na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy, według zasad obowiązujących przy podróżach służbowych na obszarze kraju.

Art. 20b.

1. Świadkowi przysługuje zwrot zarobków lub dochodów utraconych z powodu stawiennictwa w sądzie.
2. Wynagrodzenie za utracony zarobek lub dochód za każdy dzień udziału w czynnościach postępowania na wezwanie sądu przyznaje się świadkowi w wysokości jego przeciętnego dziennego zarobku lub dochodu. W przypadku świadka pozostającego w stosunku pracy przeciętny dzienny utracony zarobek oblicza się według zasad określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 173 Kodeksu pracy, dotyczących ekwiwalentu pieniężnego za urlop.

3. Górną granicę należności, o których mowa w ust. 2, stanowi równowartość 4,6 % kwoty bazowej dla osób, o których mowa w art. 5 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2011 r. Nr 79, poz. 431), której wysokość, ustaloną według odrębnych zasad, określa ustawa budżetowa.

Art. 20c.

1. Prawo do żądania należności przewidzianych w art. 20a i art. 20b służy osobie wezwanej w charakterze świadka, jeżeli się stawiła, choćby nie została przesłuchana.
2. W wypadku gdy osoba uprawniona do otrzymania należności przewidzianych w art. 20a i art. 20b zostanie wezwana w charakterze świadka w kilku sprawach na ten sam dzień, przyznaje się jej te należności tylko raz.
3. Świadcowi, który zgłosił się bez wezwania sądu, należności przewidziane w art. 20a i art. 20b mogą być przyznane tylko w wypadku, gdy został przesłuchany przez sąd.

Art. 20d.

Sąd przyznaje zwrot kosztów podróży i kosztów noclegu również osobie towarzyszącej świadkowi, jeżeli świadek ze względu na stan zdrowia nie mógł przybyć do sądu bez opieki osoby mu towarzyszącej.

Art. 20e.

Przepisów art. 20a–20c nie stosuje się do świadków pozostających w służbie publicznej, jeżeli powołani zostali do zeznawania w związku z pełnieniem służby. W tych przypadkach świadcowi służy prawo do należności przewidzianych w przepisach dla pracowników państwowych w razie pełnienia czynności poza zwykłym miejscem służbowym.

Art. 20f.

1. Biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje zwrot kosztów podróży z miejsca jego zamieszkania do miejsca wykonywania czynności postępowania oraz kosztów noclegu i utrzymania w miejscu wykonywania czynności postępowania. Przepisy art. 20c ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.
2. Zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, dokonuje się na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy, według zasad obowiązujących przy podróżach służbowych na obszarze kraju.

Art. 20g.

1. Biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków.
2. Wysokość wynagrodzenia biegłego określa się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy. Przepisy wydane na podstawie art. 9 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594, z późn. zm.) stosuje się.
3. Wynagrodzenie biegłego, będącego podatnikiem podatku od towarów i usług, podwyższa się o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tym wynagrodzeniu.

Art. 20h.

1. Biegłemu wezwanemu do sądu, w razie nieskorzystania z jego usług, przysługuje zwrot utraconych zarobków lub dochodów.
2. Wynagrodzenie za utracony zarobek przyznaje się biegłemu przy uwzględnieniu jego kwalifikacji i czasu zużytego w związku z wezwaniem, jednak w wysokości nie wyższej niż 3,7 % kwoty bazowej dla osób, o których mowa w art. 5 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw, za każdy dzień. Przepis art. 20c ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 20i.

W wypadku gdy obowiązujące przepisy przewidują przyznanie stronie należności w związku z jej udziałem w postępowaniu, należności te przyznaje się stronie w wysokości przewidzianej dla świadków.

Art. 20j.

1. Zwrot kosztów podróży, kosztów noclegu i utrzymania, utraconego zarobku lub dochodu, wynagrodzenia i wydatków przyznaje się na wniosek świadka lub biegłego złożony na piśmie lub ustnie do protokołu.
2. Wniosek o przyznanie należności, o których mowa w ust. 1, składa się niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu trzech dni po wykonaniu czynności, a jeżeli czynności były podejmowane na rozprawie – najpóźniej w ciągu trzech dni po rozprawie. Osoby, które nie zgłosiły żądania w tym terminie, tracą prawo do przyznania im tych należności.
3. Roszczenie o zwrot należności, o których mowa w ust. 1, przedawnia się z upływem lat trzech, licząc od dnia powstania tego roszczenia.
4. Świadek, biegły lub strona powinni być pouczeni o prawie i sposobie zgłoszenia wniosku o zwrot należności oraz o skutkach niezachowania terminu wskazanego w ust. 2.

Art. 20k.

1. Należności świadków, biegłych, i stron przyznaje i ustala sąd.
2. Przyznaną należność należy wypłacić niezwłocznie. W przypadku braku takiej możliwości należność przekazuje się przekazem pocztowym lub przelewem bankowym bez obciążania świadka, biegłego lub strony opłatą pocztową lub kosztami przelewu.

Art. 20l.

Przepisy art. 20a-20k stosuje się odpowiednio w razie wezwania świadka lub strony oraz powołania biegłego przez inny organ procesowy.>